

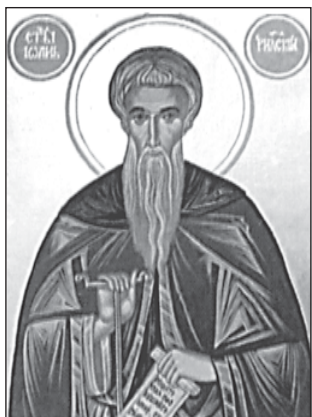
Софийска духовна семинария
„Св. Йоан Рилски“

СЕМНАРИСТ

Периодично издание на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“

Год. VI, бр. 1 / януари 2005 г.

София 1164, п.л. „Велчова завера“ № 2, тел./факс: 868 01 44, тел.: 868 00 70, 868 94 44, 862 28 01, e-mail: seminaria@aster.net

СВЕТИ
ЙОАН РИЛСКИ
ЧУДОТВОРЕЦ

Честито Рождество Христово и новата 2005 година!

Твоето Рождество, Христе Боже наш, осия света със светлината на разума, от която служещите на звездите, от звездата се научиха да се покланят на Тебе, Слънцето на правдата, и да знаят Изтока от висините, Господи, слава на Тебе.

Тропар, гл.4

Св. Йоан Дамаскин

**За смисъла на израза
„една е природата на
въплътилия се Бог Слово“**

Природата може да бъде постигната или мисловно, защото не съществува сама по себе си, или във всички еднородни ипостаси като обединяваща, в този случай я наричаме природа в рода, а когато в една ипостас се намеси случайността, говорим за природа в неделимото, еднаква с природата в рода. С въплътяването Си Бог Слово не прие природата, познаваема единствено мисловно, защото това не би било същинско въплъщение, а заблуда и привидност, не прие също и природата в рода, понеже не придоби всички ипостаси, а природата в неделимото, тъждествена с природата в рода, придоби начатъка на нашето смесване (или плът); не природата, съществувала сама по себе си, наричана неделима и като такава приета от Него, а онази, която получи битие в Неговата Ипостас. Ипостаста на Бог Слово се превърна в Ипостас на плътта и „Словото стана плът“ (Йоан 1:14), очевидно без да се измени, и плътта стана Слово без изменение, и Бог стана човек. Бог е Слово, а човекът – Бог поради ипостасното им единство. С други думи, „природата на Словото“ и „природа в неделимото“ е едно и също. Защото в собствен и единствен по рода си смисъл тя не обозначава нито неделимото, сиреч ипостаста, нито общност от ипостаси, а общата природа, вложена и обитаваща в една от своите ипостаси.

Безспорно едно е съединение, а друго – въплъщение. Съединението показва само връзката, но не и причините за нейното осъществяване. Въплъщението или приемането на плът обозначава връзката с плътта или човека, както загарването на желязото подсказва за допира му с огъня.

... Казано е, че природата на Словото се въплъти, т.е. съедини се с плътта, но до днес не сме чули природата на Словото да е страдала с плътта; знайно е обаче, че Христос е страдал по плът, тогава изразът „природа на Словото“ не обозначава Лицето. Не ни остава нищо друго, освен да приемем, че, от една страна, въплъщението е съединяване с плътта, а от друга, че Словото е станало плът, ще каже Ипостаста на Словото без изменение се е превърнала в Ипостас на плътта. Казано е още, че Бог е станал човек и човекът – Бог. Словото, бидейки Бог, стана човек, без да се измени. Не сме чували обаче Божеството да е станало човек, да се е въплътило, ще рече да е приело плът. А знаем, че Божеството се е съединило с човечеството в Егна от Своите Ипостаси и е приело образ, сиреч чужда същност, еднаква с нашата. Защото името Бог се употребява за Всяка от Ипостасите, но думата Божество не е подходяща за Ипостаста. Никъде не е казано, че Божеството е само Отец, само Син или само Св. Дух, защото Божество обозначава природата, както човечеството е природа, а Петър – ипостас. Думата Бог обозначава и общността на природата, и всяка Ипостас, също и думата човек. Бог има Божия природа, а човек – човешка.

И да не пропуснем, че Отец и Св. Дух не участват във въплъщението по никакъв друг начин, освен като божествени знамения, благоволение и желание.

Из „Точно изложение на Православната вяра“

„Рождество Христово“, икона от XIX в., худ. Тома Вишанов – Молера, Банска художествена школа. Фотография проф. Михаил Енев

Темите в броя:

Семинарска
хроника

Стр. 2

Международна
православна
конференция
„Сътрудни-
чеството
на Църквата
и медиите“

За по-полезна и
задълбочена връзка
между Църквата и
медиите“

Стр. 3

Ученическо
творчество:

Телесна и
духовна
слепота

Стр. 1-4

Заедно и в
свободното
време

Възпитателните
и образователни
дейности в
свободното време
на семинаристите

Стр. 4

Ученическо творчество

Телесна и духовна слепота

Поучение за 14-та Неделя след Въздвижение – на Йерихонския слепец

„Сине Давидов, помилуй ме!“
(Лука 18:38)

Възлюбени в Господа братя и сестри! Неизмеримо нещастие е да бъдеш слеп: да не виждаш света, да не виждаш човещите, да не виждаш близките си, да живееш в тъмнина, в мрак! Какво не би дал слепия за да получи зрение, за да прогледа! Но не всякога медицината е в състояние да помогне. И слепецът си остава слеп до гроб. За такава слепота ни говори Бог в прочетеното Евангелие. Нека си припомним

думите на четеното днес Евангелие, да почерпим поука за наше назидание.

„А когато се приближаваше до Йерихон, един слепец седеше край пътя и просеше; и като чу да минава край него народ, попита: какво е това? Обадиха му, че Исус Назорей минава. Тогава той извика и каза:

Иисусе, Сине Давидов, помилуй ме!... Исус се спря и заповяда да Му го доведат. И когато оня се приближи до Него, попита го: какво ис-

каш да ти сторя? Той рече: Господи, да прогледам. Исус му рече: прогледай! Твоята вяра те спаси. И той веднага прогледа и тръгна след Него, славейки Бога.“ (Лука 18:35-43)

Колко е тежко, братя и сестри, да си слеп. Това значи да бродиш винаги в тъмна нощ, да не можеш да се радваш на красотите на природата, да не знаеш нищо за блясъка на околото на ближния, който те гледа с обич.

На стр. 4

Хроника

От 9 до 11 ноември 2005 г. в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, с благословието

Русенският митрополит Неофит и архимандрит Сионий по време на молебена при откриването на конференцията

на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и на Светия Синод на Българската православна църква се проведе Международна православна конференция „Сътрудничеството на Църквата и медиите“. Тя бе организирана от Софийската духовна семинария и фондация „Покров Богородичен“.

На стр. 3

На 21 ноември, Въведение Богородично и ден на Православната християнска младеж и семейство, в семинарския храм, Божествена св. Литургия отслужи Негово Високопреподобие архимандрит Сионий, ректор на Семинарията, в съслужение със свещ. Кирил Дидов, председател на столичния храм „Св. св. Петър и Павел“, свещ. Симеон Иванов, ефимерий при Софийската духовна семинария и дякон Виктор Нешев от II б паралелен курс. Сборна група на семинарския хор огласи службата с прекрасното си източно-църковно пеене. По време на св. Литургия свето причастие приеха присъстващите възпитаници, преподаватели и служители на Семинарията, както и множество богомолци.

На 4 декември, 10 Неделя след Неделя подир Въздвижение, деня на св. вмца Варвара и преп. Йоан Дамаскин, с благословието на Негово Високопреосвещенство Старозагорския митрополит Галактион и на Негово Високопреподобие архимандрит Сионий, ректор на Софийската духовна семинария, група семинаристи, водени от преподавателите Г. Начев, Т. Николов и Р. Величков взеха участие в тържествената св. Литургия по случай обновлението на църквата „Св. Атанасий летни“ в

Семинарската певческа група по време на богослужение в църквата „Св. Атанасий летни“, с. Мезек

с. Мезек, Хасковска област, Старозагорска епархия. Св. Божествена Литургия отслужи Старозагорският митрополит Галактион в съслужение с архиепископският намесник на Свиленградска духовна околия свещеноиконом Константин Георгиев и други духовници. Богомолците, изпълнили храма и дошли специално на празника, както от с. Мезек, така и от околните села, се радваха на източно-църковните песнопения, изпълнени от семинаристите под диригентството на г-н Тянко Николов. В края на св. Литургия Негово Високопреосвещенство Старозагорският митрополит Галактион произнесе приветствено слово, а г-н Сидер Сидеров, преподавател в Софийската духовна семинария, благодари за предоставената възможност на семинаристите да вземат участие в този радостен празник за с. Мезек. Беше изказана благодарност на отец Константин Георгиев, както и на отец Петър Кашев – председател на храма, на кмета на Свиленград г-н Манолов и на г-н Христо Щерев, спонсорирал изцяло участието на семинаристите. След Богослужението, възпитаниците на Софийската духовна семинария имаха възможността да посетят историческите и културни обекти в селото като: паметника на връх „Шейновец“, издигнат в чест на първото сражение между българските и турските войски в Балканската война, средновековната крепост от XI в. и най-голямата напълно съхранена тракийска куполна гробница от IV в. пр. Хр. Освен забележителностите в с. Мезек, семинаристите посетиха и катедралния храм „Св. Троица“ и известния старинен мост над р. Марица от 1529 г. в Свиленград.

На следващия ден, Негово Високопреосвещенство Старозагорският митрополит Галактион отслужи св. Литургия в църквата „Св. Димитър“ в с. Бориславци, а след

това бе осветен частния параклис „Св. Николай и св. Павел“ на семейство Паришеви в с. Ставри Димитрово, Свиленградска духовна околия. По време и на двете църковни служби, възпитаниците на Софийската духовна семинария взеха участие с великолепно си изпълнение на църковно-славянски песнопения.

На 12 декември, 11 Неделя след Неделя подир Въздвижение – на св. Праотци и на св. Спиридон, епископ Тримитунтски чудотворец, в семинарския храм бе отслужена св. Яковова литургия. Светата Литургия отслужи Негово Високопреподобие архимандрит Сионий, ректор на Семинарията, в съслужение със свещ. Кирил Дидов, председател на столичния храм „Св. св. Петър и Павел“, свещ. Симеон Иванов, ефимерий при семинарския храм и дякон Виктор Нешев от II б паралелен курс. В края на богослужението архимандрит Сионий произнесе слово, в което подчерта, че отслужването на древната Яковова литургия засвидетелства още веднъж голямата почит към великия апостол Яков, брат Господен, първия благодатен йерарх на Йерусалимската църква и пожела по неговите молитви и с неговото благословение Божият мир да бъде във всички вярващи.

На 20 декември, Игнажден – деня на св. свщмчк. Игнатий Богоносец и на добрите гости, по традиция, деца са първите гости на Софийската духовна семинария. Тази година децата от целодневната детска градина „Лозичка“ в кв. Лозенец първи прекрчиха прага на Ректората на Семинарията. Облечени в пъстри носии, те изпълниха богата програма от коледни песни и весели народни танци. „Още от откриването на градината през 2003 г. – споделя директорката г-жа Вергиния Павлова, – контактите ни със Семинарията са много тесни, не само

На Игнажден децата първи прекрчиха прага на Ректората на Семинарията

Архим. Сионий с учителките и децата от целодневната детска градина „Лозичка“ в кв. Лозенец (горе)

Архим. Сионий с учители, родители и децата от православното неделно училище при Руското посолство (долу)

защото разстоянието между нас е близо, а и защото кръстник на градината и наш духовен баща е дядо Сионий. Във фойето на градината има голяма икона на св. Богородица, има и други икони, и всяка година на 15 септември или на 1 октомври се отслужва водосвет за здраве и успех на децата. Учителките не пропускат да говорят на децата за ценностите на Православната вяра и няма голям църковен празник, който да е в делничен ден, и в който децата да не са на църква“ – допълва г-жа Павлова.

Гости на празника в Софийската духовна семинария бяха и децата от целодневната детска градина към енорийския център „Покров Богородичен“, а също и децата от православното неделно училище при посолството на Русия у нас, водени от своите преподаватели и родители. Между Софийската духовна семинария и неделното училище към Руското посолство съществуват тесни контакти на сътрудничество в религиозното образование и възпитание на децата. Още от самото начало на откриването на руското православно неделно училище през м. ноември м. г., група деца посетиха семинарския храм, поклониха се на светите мощи на преподобни Йоан Рилски чудотворец и научиха най-интересните моменти от житието на небесния покровител на България. На празника Предпразненство на Рождество Христово те изпълниха програма от детски религиозни стихове и песни.

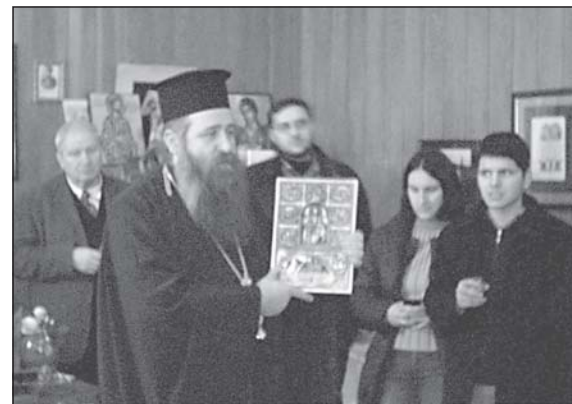
На 25 декември, Рождество Христово, един от най-радостните празници – празник на мира, правдата и спасението за много хора по целия свят, в семинарския храм, Божествена св. Литургия отслужи Негово Високоблагодатно проф. протопрезвитер д-р Николай Шиваров в съслужение със свещ. Симеон Иванов, ефимерий на

Семинарията и свещ. Виктор Нешев от II б паралелен курс. В края на св. Литургия, Патриаршеско и Синадално Рождественско послание прочете отец Симеон Иванов, а проф. протопрезвитер д-р Н. Шиваров се обърна с поздравително слово към богомолците, в което се спря на документално-историческите свидетелства за честването на радостното събитие на Христовото Рождество.

На 1 януари, началото на новата календарна година и деня на древния Господски празник Обрезание Господне и на св. Василий Велики, архиепископ на Кесария, Кападокийска, в семинарския храм, празнична св. Василиева литургия отслужи ефимерият на Семинарията свещ. Симеон Иванов. В края на богослужението отец Симеон произнесе слово в чест на празника, в което се спря на смисъла на възпоминанието за Господнето обрязание и на живота и духовния подвиг на Кападокийския архипастир, аскет, църковен учител, писател и литургист св. Василий Велики.

На 5-ти, 6-ти – св. Богоявление и 7-ми януари – Нъсбор на св. Йоан Кръстител, тържествените богослужения в църквата на Софийската духовна семинария отслужиха свещениците Симеон Иванов и Виктор Нешев. Великото водоосвещаване бе отслужено на 5-ти януари в храма, а на Богоявление – в новоизграждащата се фиала пред централната сграда на Семинарията. За участие в молитвената прослава на евангелските събития от Богоявленските празници, в семинарския храм се стекоха множество богомолци от енорията и от други райони на столичния град.

На 22 януари, деня на св. ап. Тимотей и на преподобномъченик Анастасий Перски, свещеномъченик Петър Български и св. мъченик Сионий, в семинарския храм бе отслужена Божествена св. Литургия, в която молитвено участие взе Негово Високопреосвещенство Видинският митрополит Дометиан. Светата Литургия бе отслужена от Негово Високопреподобие архимандрит Сионий, ректор на Семинарията, в съслужение с йеромонах Антим, игумен на Клисурския манастир „Св. св. Кирил и Методий“, йеромонах Поликарп, игумен на Руенската света обител „Св. Йоан Рилски“ и свещ. Симеон Иванов, ефимерий на Семинарията. По повод честването в този ден

Архимандрит Сионий с иконата на св. Йоан Рилски, дар от Учителската колегия

на паметта на светия мъченик Сионий Адрианополски, пострадал за Христа в началото на IX в. и канонизиран от Българската православна църква, слово произнесе Видинският митрополит Дометиан и честити имения ден на архимандрит Сионий, като му пожела духовна радост в здраве и благоосно служение на светата ни Църква.

По-късно, в Ректората на Семинарията, много духовници и миряни дойдоха да поздравят архимандрит Сионий. От името на Учителската колегия поздравление поднесе преподавателят по църковно право г-н Симеон Тодоров, изразявайки всеобщата благодарност към отец-ректор за мъдрото му ръководство и разбиране проблемите на всеки един преподавател, служител и ученик в Семинарията. „Високо ценим – подчерта г-н Тодоров, – Вашето пастирско слово, което ни кара да преодоляваме ежедневната суета и да осмисляме високите нравствени ценности. Желая Ви дълги години в здраве, плодородни дни, изпълнени с духовни радости и все по-благоприятни дела за прослава на Божието име и духовното издигане на нашата Алма матер.“

След изпяване на многолетствие, като дар в знак на признателност и уважение, архимандрит Сионий получи от Учителската колегия ръчно изработено копие на икона от XIX в. на св. Йоан Рилски чудотворец, небесния закрилник на Софийската духовна семинария.

в. „Семинарист“

Ръкоположение

На 24 декември, деня на св. преподобномъченица Евгения, в столичния храм „Св. Петка – Стара“, по време на тържествената св. Василиева литургия, Негово Преосвещенство Знеполският епископ Николай, викарый на Софийския митрополит, възведе в свещенически сан дякон Виктор Траянов Нешев от II б паралелен курс на Софийската духовна семинария. Към новоръкоположения свещеник еп. Николай се обърна с напътствено слово, в което му пожела благодатно и спасително пастирско служение за полза на светата ни Православна Църква.

в. „Семинарист“

Международна православна конференция „Сътрудничеството на Църквата и медиите“

За по-полезна и задълбочена връзка между Църквата и медиите

От стр. 2

За голяма духовна радост на всички участници, най-напред, в семинарския храм „Св. Йоан Рилски“ Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Неофит, председател на Просветната комисия на Св. Синод на БПЦ отслужи молебен за Светейшия Български Патриарх, за Светата Българска православна църква, за българския народ и за успешното провеждане на започващата конференция. В края на молебена митрополит Неофит се обърна към участниците в конференцията с думите: „Започваме с молитва, както всяко важно и отговорно дело. Такова е и нашето отношение към откриващата се конференция, защото продължително време очаквахме този по-близък контакт с уважаемите представители на българските медии за по-добро отразяване на църковния живот и църковната проблематика, на всички, което става в Църквата и обществото, където Църквата е необходимо да има своето благотворно влияние. Беше време когато, както казваме Църквата беше консервирана, подгисната в своя живот и не беше нужна информацията за нея. Но сега, в годините на свободата, ние трябва да се стремим към добрата информация, към полезната информация, към сведенията за Църквата като кораб на спасението, като свещена институция, която е призвана да служи на своето общество, със своите силни средства – със средствата на духа, морала, доброто, любовта и на единството на нацията. Затова молим Всеподателя Бога да ни даде сили, мъдрост и насоки към добри решения за бъдещите ни взаимни контакти и отношения, които да бъдат по-вече творчески, отколкото противопоставящи се. Защото е имало и такива случаи, когато са се изказвали взаимни недоволства, но ние от тях ще се стараем да страним, за да „търсим онова, що служи за мир и взаимно назидание“ (Рим. 14:19), както казва светият апостол. Предстоят важни теми за разискване, хубави доклади, уважили са ни гости от наши съседни страни и от по-далече. Към всички се отнасяме с уважение и с братска обич и им казваме „добре дошли!“ Пожелаваме им успех в предстоящата работа и да споделят своя опит, който да бъде полезен за нашата Света Църква. На добър час с Божието благословение и с благословието на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим и на Св. Синод на БПЦ към всички с най-голямо уважение и добри пожелания.“

Архим. Сионий (в средата), архим. Давид и г-жа Миряна Сирийски

След молебена, конференцията започна своята работа в зала №2 на Софийската духовна семинария. Официалната сесия беше открита и водена от Негово Високопреосвещенство архимандрит Сионий, ректор на Семинарията. За приветствие, най-напред думата бе дадена на Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Неофит, който преподаде архипастирското благословение на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим и сподели, че сътрудничество между Църквата и медиите има и че целта на конференцията е да се очертаят едни по-ясни пътища в бъдеще, за да става връзката все по-полезна и по-задълбочена. От своя страна архимандрит Сионий отбеляза, че особена чест е за Софийската духовна семинария да бъде домакин на такъв значим форум и сподели, че за Светата ни Църква една от най-важните цели е да проповядва Светото Евангелие и да говори за спасението чрез Господа Исуса Христа, а тази цел тя може да извърши с помощта на медиите, с помощта на тези,

които имат възможност да информират българското общество. След това се изказа доц. Иван Желев, директор на Дирекцията по вероизповеданията към Министерски съвет, подчертавайки, че такава конференция е много нужна за благо на Църквата, към която всички принадлежим. Председателята на Комисията по правата на човека и вероизповеданията към Народното събрание г-н Лъчезар Тошев в приветственото си слово отбеляза, че в съвременното демократично общество Българската православна църква се ползва със свобода, която същевременно е и отговорност и че медиите могат да допринесат много за духовното просвещаване на хората. Г-н Димитър Спасов, председател на Управителния съвет на фондация „Покров Богородичен“ изрази надеждата си, че ще бъдат направени конкретни практически предложения, които ще бъдат отправени както на вниманието на Св. Синод на БПЦ, така и на вниманието на печатните и електронните медии в страната, с което конференцията ще допринесе за още по-осезаемо присъствие на Църквата в живота на всеки човек. Следващото изказване бе на проф. Георги Капривев от Философския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, който изрази разбирането, че медиите отразяват събитията, които се случват в социалната действителност и че това по отношение на Църквата са действията, които се случват тогава, когато Църквата християнизира този свят. Доц. Емил Трайчев, декан на Богословския факултет при СУ „Св. Климент Охридски“ определи организираната конференция като полезен диалог, който ще доведе до преосмисляне на съвременното поле, в което медиите и Църквата си сътрудничат. Официалната част завърши с изказването на г-н Симеон Василев, съветник на председателя на Народното събрание. Като представител на журналистическата общност, г-н Василев изрази радостта си от осъзнатата необходимост от по-активни взаимоотношения между Църквата и медиите и отбеляза, че не бива медиите да се разглеждат като цяло, тъй като всяка медия си има своята специфика.

Работата на конференцията продължи с доклади

Работен момент от конференцията

според предварително подготвената програма. Д-р Мариан Стоядинов, преподавател по Догматическо богословие и зам. декан на Богословския факултет при ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ разгледа темата „Църквата в информационната епоха“. Председателят на православното общество „Рагонеж“ към Московската патриаршия и носител на три почетни ордена на Руската православна църква г-н Евгений Константинович Никифоров най-напред представи кратък видеоматериал за православното братство, след което говори за опита на радио „Рагонеж“, изтъквайки приноса на медията за това хората да се чувстват съпричастни членове на Църквата. Гостът от Македония – архимандрит Давид от Охридската автономна архиепископия към Сръбската православна църква в своя доклад „Медиите и тяхната неотговорност в Република Македония“ засегна отношенията на Църквата с медиите в своята страна.

През втория ден на конференцията, доклад на тема „Църквата в медийните практики“ изнесе доц. Георги Лозанов, преподавател във Факултета по журналистика и масови комуникации към СУ „Св. Климент Охридски“. След него, върху някои специфични особености на православно свидетелство на църковните медии в Косово и Метохия се сприя йеромонах Нектариус (Воргунич) от манастира „Успение на св. Богородица“ – Грачаница, Рашко-Призренска епархия на Сръбската православна църква и ръководител на „гласа“ на манастира – радио „КИМ“, създадено през 1999 г. Йеромонах Некта-

рий акцентира върху възможността медиите да разясняват негативните последици за обществото от секуларизацията на човека в съвременния свят. Докладът на гръцкия журналист Константинос Блатрас от радиостанцията на Гръцката православна църква запозна присъстващите с 45-годишния опит на Гръцката православна църква в областта на радиопредаванията, а те-

Г-н Димитър Спасов, г-н Евгений Никифоров и йеродякон Петър Граматиков (отляво надясно на преден план)

мата за ролята на Интернет в предаване посланията на Църквата до голям брой хора, разгледа г-н Дарин Алексиев, докторант в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ и управител на Информационната агенция „Религия БГ“. Заключителният доклад бе на тема „Телевизията и Църквата: диалог и преизвикателство“ и бе изнесен от г-р Горан Благоев, отговорен редактор на редакция „Религия и етноси“ в БНТ.

В работата на конференцията с изказвания по темата взеха участие: Негово Преосвещенство Тиверийски епископ Тихон, Викарий на Западно- и Средноевропейския митрополит Симеон, йеродякон Петър Граматиков от Пловдивска епархия, иконом Стефан Стефанов от храм „Св. Николай“ в гр. Русе, протоиерей Райко Василев от храм „Св. Марина“ в гр. Велико Търново, протоиерей Николай Георгиев от столичния храм „Света Параскева“, протоиерей Василий Шаган от храм „Св. Николай“ в гр. Варна, проф. Спас Райкин от Източен Университет – гр. Страусбург, Пенсилвания, САЩ и други духовници и миряни.

Конференцията завърши с кръгла маса „Църковната тема в медиите“, която се проведе в зала №1 на агенция „София прес“ с участието на голям брой представители на средствата за масова информация. Кръглата маса бе ръководена от изпълнителния директор на Фондация „Покров Богородичен“ г-н Пламен Сивов.

Общо в конференцията взеха участие над сто духовници, църковници, православни журналисти и множество представители на светски медии и медийни организации. В резултат на обсъжданията бяха изведени конкретни предложения, които участниците решиха да предложат на вниманието на Св. Синод на БПЦ и на медиите във вид на заключителна резолюция. Основните предложения, залегнали в резолюцията са за:

- създаване на Пресцентър към Св. Синод на БПЦ (както и към митрополиите), който да информира журналистите за текущи и предстоящи събития и да разпространява мнението на Църквата по общественоназначими въпроси;

- сформирание на Обществен съвет, съставен от личности, ползващи се от доверието на Светия Синод и добри професионалисти, които да способства за подобряване на сътрудничеството с медиите и за оформянето на цялостна медийна политика на Църквата;

- създаване и поддържане на Интернет страница на Българската православна църква;

- създаване на църковни радио и телевизия;

- организиране на специализирани семинари за журналисти, които работят за отразяването на църковната тематика в медиите.

Голямият интерес, проявен към Международната православна конференция, чийто домакин в продължение на два дни беше Софийската духовна семинария, ясно показва загрижеността на Църквата и медиите към ползотворно сътрудничество и припомни, че медиите са призвани не само да бъдат посредници, но и помощници на Църквата в нейната катехизаторска мисия в обществото.

в. „Семинарист“

Ученическо творчество

Телесна и духовна слепота

От стр. 1

Всички същества живеят от светлината и чрез светлината, самото растение се обръща радостно към нея. А слепият трябва да седи, чувствайки в мрака, че не го освежават нито зеленината на някоя буйна ливада, нито краските на цветята, нито снежните планински върхове. Да умреш е нищо, но да живееш и да не виждаш – това е върховно нещастие.

Но, като говорим за физическа слепота, нека не забравяме, че има и

ни и невинни хора? Не може ли Бог пак с чудо да просвети и духовно слепите? Бог може да стори това, но ако има желание духовно слепите да прогледнат. Ала Спасителят знае, че в тях липсва такова желание, затова допуска и мъките и страданията като една необходимост. Чрез тези изпитания хората могат да дойдат до спасителната светлина. Но за нещастие това не се прави от мнозина. Духовната слепота взема широки размери, тя мъчи хората и

Изцеляване на слепородения.

„Докле съм в света, светлина съм на света“
(Йоан 9:5)

друга слепота. Тя е пострашна, по-опасна, погубелна – духовната слепота. Слепите духовно грубо и недоверчиво се отнасят към Христовата светлина – единствената, която може да просвети и очите и сърцата на хората. Злощастни са семействата, у които липсва Христовата светлина. Злощастни са обществата и народите, които имат духовно слепи водачи. Слепотата на тия водачи се отразява и на младежта, и на целия народ. Последниците от тази зараза са убийствени. Поколенията, които не се просвещават с Христовата светлина – Православната християнска вяра, и не се възпитават в повелите на евангелския закон за вяра и любов, за правда и братство, за морал и чест се лишават от способността за мирно и културно творчество.

Но защо Бог допуска тази духовна слепота, извор на кърви и страдания, на които са изложени

създава скърби и злополуки. Всички жадуваме за правда и справедливост, за светлина в душите и сърцата. Къде ще намерим тия върховни блага? Ще ги намерим там, където ги намери Йерихонския слепец – при Христа Спасителя. Защото Той е „пътят и истината и животът“ (Йоан 14:6).

Поради това, нека засилим нашето желание за духовно проглеждане. Тогава Христос непременно ще върне духовното ни зрение. Нека бъдем близо до Спасителя, който е светлината на света, да вървим след Него, защото който Го следва „той не ще ходи в мрака, а ще има светлината на живота.“ (Йоан 8:12). Нека от все сърце се помолим Бог да ни дава светлината на живота и да ни умъдрява, за да различаваме добро и зло, и да ни помага да ходим като в ден, като чеда на светлината. Амин!

Атанас ЛАЗАРОВ,
IVа курс

Заедно и в свободното време

Възпитателните и образователни дейности в свободното време на семинаристите

Боянската църква

В Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ наред със задължителната учебна програма се провеждат и много извънкласни дейности и инициативи. Не бих могъл да опиша подробно всичките, но

Семинаристи на вр. „Камен дел“, есента на 2004 г.

ще разкажа накратко за някои от тях, които според мен са станали вече традиционни за Семинарията и имат образователен и изключително възпитателен ефект за участващите в тях.

Всяка година в началото на октомври, първокурсниците ни, след първите дни на адаптация към новата среда, правят еднодневна обиколка на София. Заедно с възпитателите планираме маршрута на обиколката, като целта е учениците да се запознаят с основните улици и превозните средства, които стигат до Семинарията, с централните православни храмове, с историческите и културните паметници на града. Някои от учениците предварително се подготвят с кратко описание на обектите и местата, които ще посетим.

От 2000-та година започна провеждането на вътрешен футболен турнир, който стана традиционен за Семинарията. Той се осъществява с благословието на ректора архимандрит Сионий, под ръководството на преподавателя по физкултура г-н Кр. Кръстев и със съдействието на възпитателите. Футболните турнири се провеждат между 10 и 20 юни по системата „всеки срещу всеки“ курс, с излъчването на най-добър нападател, най-полезен играч и най-добър вратар. Победителите винаги биват удостоявани с предметни и морални награди. В свободното си време отборите усилено тренират за да се представят успешно на турнирите, както и на срещите по футбол, баскетбол и волейбол с отбори от СУПЗ „Св. княз Борис I“ и други училища в София.

Вече в продължение на няколко години, семинаристите заедно с деца от енорията и ученици от домове за деца и юноши прекарват свободното си време в излети на Витоша. По-голямата част от тях са осъществени с финансовата подкрепа на фондация „Покров Богородичен“ и фирма „Форд-Мото Пфое“. Целта на тези походи е общуването между децата, тъй като групите им се обучават и живеят в една по-изолирана среда. В планината те могат да играят, да придобият знания по екология, да изградят приятелски взаимоотношения помежду си на доверие и взаимопомощ. В подножието на Витоша има много манастири и църкви, и при излетите съчетаваме игрите с духовно поклонение и с познание за историята на града и държавата ни. В този смисъл е понятно нетърпението на учениците да тръгнат на походи в планината.

Съвсем скоро ще отвори врати и новата стая за почивка и занимания през свободното време на семинаристите. Залата беше подготвена със съдействието на ефимерия на Семинарията свещ. Симеон Иванов и сега оборудва с телевизор, видео и аудио системи, компютри и др.

Божидар МАРИНОВ
Секретар на Софийската духовна семинария

Животът в нашата духовна школа, понякога ни се струва, че минава много бързо. Особено това е така, когато в часовете след учебните занятия или в празнични дни ни водят на интересни обекти в центъра на София – православни храмове, музеи, различни паметници на културата, както и на екскурзии в планината. Още в началото на учебната година отец-ректорът архимандрит Сионий ни заведе на поклонение на

старинния каменен Кръст в кв. Лозенец,

намиращ се в близост до Семинарията. Запалихме по една свещ и отец-ректорът ни разказа, че Кръстът е бил поставен на тази най-висока и най-близка до София част на Лозенец в памет на загиналите войни в Руско-турската освободителна война (1877-1878 г.). Още през време на турското робство на празника Възнесение Господне (Спасовден) на това място са се стичали множество хора от София и околните села. Тази стара традиция е съхранена и до днес. През последните десетилетия, тук ежегодно на Спасовден, свещениците от храм „Св. Преображение Господне“ извършват най-напред панихида за падналите войни, а след това – водосвет за здраве на присъстващите.

През м. декември м. г. водени от г-н Б. Маринов, г-н М. Шиндаров и г-н Р. Величков се качихме на планината Витоша, където вече беше паднал първия сняг. Там ни беше много интересно, защото се возихме на лифт и ходихме в мотел, където се почерпихме с топъл чай и бобена чорба. На връщане от планината минахме през кв. Бояна, в който се намира

Там ни посрещна един от уредниците, който ни разказа че, Боянската църква се състои от три части, като най-старата е източната и е строена през X и XI век от тухли, втората част е построена през XIII в., а третата е изградена от камък през XIV в. Стенописите са едни от най-добре запазените и ценни творби на европейската средновековна живопис. Църквата е изключително ценен паметник, поради което е обявена за обект на световното културно и природно наследство (ЮНЕСКО). Ние самите се убедихме в това, като видяхме нарисваните от майстора-зограф икони на Разпятието, Тайната вечеря, Преображение Господне и др. Видяхме също така, че на северната стена са изобразени ктитори – севастократор Калоян и съпругата му Десислава, а срещу тях са царската двойка Константин Тих Асен и Ирина. Останахме приятно изненадани от факта, че стогодишните секвои, които видяхме в двора на Боянската църква, са били засадени от градинаря на княз Фердинанд I, а знаем, че от него са засадени и секвоите в нашия семинарски парк.

Непосредствено след Коледната ваканция, заедно със секретаря на Семинарията г-н Божидар Маринов и класния ни ръководител г-н Константин Цанков, посетихме

Националния природо-научен музей

Това е едно място, където в продължение на повече от 100 години са събирани множество интересни експозиции, в които се съхраняват редки и изчезнали видове птици, насекоми, около една трета от видовете минерали в света, ценни кристали от мините в Родопите и др. Особено привлякоха вниманието ни стъклените кутии с живи змии, риби, мишки и плъхове, както и колекциите от препарирани мечки, слонове, носорози, леопарди, диви котки и др. Дълго време се заседяхме пред донесения в музея само преди няколко седмици африкански носорог. Научихме, че в музея има общо повече от 400 вида бозайници, над 1,200 вида птици и стотици хиляди насекоми, голямата част от които са донесени от над 60 чужди страни.

Следващата седмица посетихме

православните храмове в центъра на София

С интересни разкази за всеки един от обектите предварително се бяха подготвили от II а курс Ангел Воденичаров, Николой Ненов и Марио Митрев и от II б курс – Мирослав Чапкънов и Марио Михов.

Най-напред посетихме ПКСХП „Св. Александър Невс-

На обиколка из центъра на София, октомври 2004 г.

ки“. Г-н Маринов ни разказа историята на храма и ни заведе в криптата, където се съхраняват много ценни икони, някои от които са едни от най-старинните на Балканския полуостров. След това отидохме в базиликата от VI в. „Св. София – Премъдрост Божия“, дала името на нашата столица. През XVI в. тя е била превърната в джамия, разрушена по време на земетресението от 1858 г. и изоставена, а след Освобождението е преустроена отново в църква.

В близост до „Св. София“ се намира църквата „Св. Николай Чудотворец“, която е подворие на Московската патриаршия. В нейната крипта е гробницата на архиепископ Серафим (Соболев). Тук ежедневно идват много вярващи, защото многобройни са свидетелствата за чудеса, извършени от Бога вследствие на застъпничеството на владика Серафим.

От Руската църква се отправихме към ротондата „Св. Георги“, култова сграда от IV в. и християнска църква от края на V в. В близост до нея са запазени археологическите останки на римска къща, две бани и каменен път, по който вероятно в древността са вървяли знатните римляни. В самата църква привляче вниманието ни уникалната живопис, елемент от която са изображенията на осем големи фигури на летящи ангели.

Маршрутът на еднодневната ни разходка включи и джамията Баян паша джами и софийската синагога. Изненада ни фактът, че архитектът, който е построил нашата Алма матер, австриецът Фридрих Грюнгер е автор и на проекта за сградата на синагогата.

Последната спирка в нашата обиколка беше църквата „Св. Седмочисленици“. Научихме, че преди да стане православен храм е била джамия, построена от известния архитект Коджа Синан, автор също и на прочутата джамия в Одрин, за който според едни сведения се твърди, че е бил грък по произход, а според други – българин еничарин от с. Широка Лъка. Има и свидетелства, че джамията е била построена върху основите на стар християнски храм. Църквата „Св. Седмочисленици“ отдалече привляче вниманието ни с внушителните си размери и уникална архитектура.

Доста уморени от обиколката, но обогатени със знания и впечатления, и много доволни се прибрахме в Семинарията.

Димитър КОЛЕВ, I а курс
Ангел ВОДЕНИЧАРОВ, II а курс